

TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä, paitsi maanantaina.

TOIMITUSKUNTA:

W. N. REIVO, A. SALMI, L. MOILANEN, J. MALO, K. E. HEIKKINEN.

TOVERI

(The Comrade)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON.

AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION RATES:

IN THE UNITED STATES AND CANADA: For 1 year \$3.75; For 6 Months, \$2.00; For 3 Months, \$1.25; For 1 Month 50c.

Ilmestys hinta 40c palstatuomalta. Kuoleman-ilmotukset \$1.50 kerta ja muistovärsyillä \$2.00 kerta. Kihlaus, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, haljantietto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naima-ilmotukset \$1.50 kerta, avioero-ilmotukset \$1.00 kerta. Seisovat ilmoitukset seuraavan hintaluettelon mukaan pöstatuomalta: 1 v. 20c, 1/2 v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c. Satunnaisista ilmoituksista tulee rahaa seurata mukana. Englanninkielestä suomentetaan vapaasti.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA:

1 vuosikerta \$3.75; 6 kuukautta \$2.00; 3 kuukautta \$1.25; 1 kuukausi 50c. SUOMEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE: 1 vuosikerta \$5.50; 6 kuukautta \$3.00.

Huoneusto sijaitsee 10:n ja Duane katujen kulmassa.

Telefoni: konttori 365, toim. 832.

Sotavaarako vältytty?

Tiedonannot siitä, että presidentille ei olekaan myönnetty valtaa asestaa täkäläisiä kauppalajoja, jotka kulettavat sotatarpeita Euroopan, käsitetään väärin, jos niiden selitetään merkitsevän kaiken sotavaaran poistumista. Ne saattavat korkeintaan merkitä vain sitä, että vielä tällä kerralla ei senaatti katsonut olevan tarpeellista julistaa sotaa. Niillä vastalauseilla, joita työväestö on kautta maan lähettellyt kongressimiehille, on ollut jotain vaikutusta kongressissa.

Että vaara ei suinkaan ole vielä ohi, selviää siitäkin, että presidentillä kerrotaan senaatin kielosta huolimatta olevan aikomus oikeuttaa kauppalajojen omistajat asestamaan laivansa. Toivottavasti ei sellaista sentään tapahdu, sillä täkäläisten kauppalajojen asestamisella on samanlainen vaikutus Yhdysvaltain ja Saksan väleihin, kuin asetettujen hurttalaisten lähettämällä lakkoilulle on lakkoon, siitä seuraava rettelöitä.

Kun yksityiset yhtiöt saavat oikeuden asettaa tykit laivoilleen, saavat täkäläiset sotakiikkoilijat ja liittolaistenvaltojen agentit mitä parhaan mahdollisuuden aseman kärkeänsä siihen pisteeseen, että sodan julistaminen seuraa itsestään. Amerikalaisen laivojen uppoaminen voi silloin tapahtua milloin hyvänsä.

CALIFORNIAN PUOLUEKONVENTSIONISTA

Toverin kirjeenvaihtajan selostus Fresnoissa pidetyssä sosialistipuolueen valtiokongressin päätöksistä ja keskusteluista.

(Jatkoo.)

Tämän selostuksen ensimmäisessä jaksossa jo mainittiin, että kongressin alkuaan, 18 p:n illapäivän istunnossa tuli esille kysymys valtiojärjestön tuista perussääntöistä, ja että kokouksen valitsema perussääntövaliokunta, jolla muutosehdotukset perussääntöihin olivat olleet valmisteltavana, toi kokoukselle sääntöjen suhteen kolme eriväistä mielipidettä.

Nyt ilmeni että perussääntövaliokuntaan oli tullut valituksi enemmistö kokouksen sen ryhmän edustajia, jota voimme tässä asiassa selvyden vuoksi nimittää kokouksen "layeaksi suunnaksi". Valiokunnan enemmistö ehdotti nykyisiin valtiojärjestön sääntöihin kolme "radikaalista" muutosta. Ne olivat:

1.ksi, että 1 luvun 2 pykälä poistetaan kokonaan. Siinä määrätään valtiojärjestön tarkoituksena seuraavilla sanoilla: "California sosialistipuolue on työväenluokan valtiollinen järjestö. Sen tarkoituksena on panna käytäntöön työväenluokan pyrkimykset valtiollisella alalla suhteessa luokkataisteluun, ja sitä varten kuuluu se Yhdysvaltain sosialistipuolueeseen ja muodostaa erottamattoman osan siitä.

sisä liittolaisiin liittymistä, niin mikä olisikaan todennäköisempää, kuin että yksityisten asesteilla laivoilla menetettäisi siten, että saataisi aikaan sotaa Yhdysvaltain ja Saksan välillä. Mutta kun työväestö, huolimatta siitä, että se onkin järjestymättömä ja sellaisenaan melkein avutonta saamaan mitään tarmokkaampaa vastustusta aikaan, on kaikkialla osoittautunut kuitenkin sodan vastustajaksi mikäli sillä on ollut mitään mahdollisuutta vastustavan äänensä ilmaisemiselle, niin saattoi senaatti, kieltäessään presidentillä vallan toimia, laskea että täkäläisep sanomalehdistön harjoittaman sotakiikhoituksen täytyy saada vielä jatkoa, jotta sitte kun sota julistetaan, kaikki olisi valmiina, kaikkialla alistuttaisi vastalauseita.

Saamme odottaa porvariemme usua suunnitelmia, joissa paljastuu se mitä ne nykyisillä menetelmillään ovat tarkoittaneet. Mutta samalla olkäämmehän uhohtako, että työväestön valvuttaminen on tärkein tehtävämmehän. Työväestön järjestymisen ulioihin ja sosialistipuolueeseen on paras sotavastainen agitatioini mitä saatamme tehdä.

Paljon syitä, vielä enemmän neuvoja. Kun sosialistipuolueen äänimäärä aleni viime syksyisissä presidentin vaaleissa noin 300,000 äänellä, eli kolmannella osalla, ovat amerikalaiset puolueet, omat amerikalaiset puolueet, ryhtyneet etsimään syyitä tuohon ilmiöön julkisen sato-malehtikustelun kautta. Tämä on aivan luonnollista. Kun puolueemme ei edisty toiveidemme mukaan, niin velvollisuutemme on silloin vakavasti tutkia niitä syitä, jotka ovat edistyneen tiellä ja senjälkestä käydä niitä tositarmolla poistamaan.

Syyt, joita amerikalaiset tovefimme ovat löytäneet, ovat moninaiset. Frank Bohn, joka menneinä aikoina moitti sosialistipuoluetta siitä, ettei se ole kyllin vallankumouksellinen ja sentähän ei voi kerätä työläisjoukkoja ympärilleen, on nyt heilahtanut toiseen äärimmäisyyteen. New York Call-lehden sunnuntai-magasinissa kirjottamassaan artikkelisarjassa hän sanoo sosialistipuolueen äänimäärän alentumisen kumoamattomasti toteavan sen seikan, että tässä maassa ei tule koskaan olemaan niin voimakasta sosialistista työväenpuoluetta, joka olisi vaikuttava tekijä maan politiikassa. Toisin sanoen, jos ilman muita mutkia siirtyä toiseen osastoon tai perustaa itselleen uuden osaston — omaan kotinsakin jos omissa perheissään on viisi jäsentä. Tai jos ei voi tai ei halua kuulua osastoon niin voi yhtyä yleisjäseneksi puolueeseen huolimatta siitä missä asuu. Tähän samaan luokkaan voidaan lukea "lavean suunnan" ehdottama muutos, jonka mukaan sosialistipuolueen jäsenelle olisi myönnetty oikeus äänestää ketä itse hyväksi näkee kaikissa sellaisissa vaaleissa, joissa sosialistipuolueella ei ole ehdokkaita.

Kuten jo on sanottu, perussääntövaliokunnassa oli muodostunut kaksi vähemmistöä. Ne erosivat toisistaan vain vähäisissä kohdissa. Molemmat edustivat kokouksen "jyrkempää suuntaa" ja vastustivat kaikkia sellaisia muutoksia, jotka olisivat saattaneet valtiojärjestön sääntö ristiriitaiseksi kansallissääntö sääntöihin verrattuna.

Valtion tuomalaisten järjestön jäsenistön tuottamiseksi englanninkielisiin tovereihimme mainittakoon tässä, että seuraneissa keskustelussa mm. seuraavat edustajat esintyivät kiikkienä "lavean suunnan" johtomiehiä: Walter Thomas Mills Berkeleystä, valtiokirjuri Thomas W. Williams Los Angelesista, Mrs. Mollie Bloom Flagg Turlockista, lakimies Harry Mc Kee Fresnosta, koulunestovoston jäsen Mrs. Elbina S. Beals Berkeleystä, N. A. Richardson San Bernardinosta ja Job Harriman Los Angelesista. Flagg, Mc Kee, Beals ja Richardson ovat nykyisen valtion toimeenpanevan komitean jäseniä. Vielä

noen se mikä soveltuu työväen taktiikaksi Europan maissa, ei sovi siksi täällä. Sosialistipuolueen Bohn kyllä antaa jatkua ole-massaoloaan, mutta vain agitatiojärjestönä, joka ulkoapäin vaikuttaa politiikkaan. Puolue ei kuitenkaan saa kehittyä sellaiseksi, joka määrää kuinka jäsen-ten on äänestettävä vaaleissa. Sellainen soveltuu vain Europan-maissa, missä yksinvaltiut on vielä voimassa ja kansa on totuttu kuuliaisuuteen, mutta ei "vapaiden" amerikalaisen työläisten keskunnassa.

Loppujen lopuksi Bohn saavuttaa sosialistisia voittoja panemalla demokratit hyväksymään työväenlain nimellä kulkevia asetuksia ja sosialistisen yhteiskunnan vaikuttamalla yleiseen mielipiteeseen.

Bohnin ilmassa leijailevalla revisionismilla on monta tukijaa, ja kuten tavallista ne ovat niitä samoja miehiä, jotka menneinä vuosina syyttivät sosialistipuoluetta taantumuksellisuudesta. Mutta kaikki amerikalaiset toverimme eivät ole tällä typerällä kannalla. Huomattu new yorkilainen puolueoveri Algernon Lee lähtee, kokonaan päinvastoin kuin Bohn, etsimään puolueen heikotumisen syytä puoluekurin puutteesta. Hän selittää, ja mielestämme aivan oikein, että silloin kun puolueen jäsenet eivät saaneet puolueen nimessä puhua mitä sattu, puolueella oli suurempi vaikutus maan politiikkaan vaikka jäsenmäärä oli pienempi. Nyt kun jäsenet saavat omia, sosialistim periaatteille koma-lehtikustelun kautta. Tämä on aivan luonnollista. Kun puolueemme ei edisty toiveidemme mukaan, niin velvollisuutemme on silloin vakavasti tutkia niitä syitä, jotka ovat edistyneen tiellä ja senjälkestä käydä niitä tositarmolla poistamaan.

Syyt, joita amerikalaiset tovefimme ovat löytäneet, ovat moninaiset. Frank Bohn, joka menneinä aikoina moitti sosialistipuoluetta siitä, ettei se ole kyllin vallankumouksellinen ja sentähän ei voi kerätä työläisjoukkoja ympärilleen, on nyt heilahtanut toiseen äärimmäisyyteen. New York Call-lehden sunnuntai-magasinissa kirjottamassaan artikkelisarjassa hän sanoo sosialistipuolueen äänimäärän alentumisen kumoamattomasti toteavan sen seikan, että tässä maassa ei tule koskaan olemaan niin voimakasta sosialistista työväenpuoluetta, joka olisi vaikuttava tekijä maan politiikassa. Toisin sanoen, jos ilman muita mutkia siirtyä toiseen osastoon tai perustaa itselleen uuden osaston — omaan kotinsakin jos omissa perheissään on viisi jäsentä. Tai jos ei voi tai ei halua kuulua osastoon niin voi yhtyä yleisjäseneksi puolueeseen huolimatta siitä missä asuu. Tähän samaan luokkaan voidaan lukea "lavean suunnan" ehdottama muutos, jonka mukaan sosialistipuolueen jäsenelle olisi myönnetty oikeus äänestää ketä itse hyväksi näkee kaikissa sellaisissa vaaleissa, joissa sosialistipuolueella ei ole ehdokkaita.

ja ulkomaalaisille työläisille, kuin huonosti ja hatarasti järjestyneenä lausua suuria sanoja suurista kysymyksistä.

Ja loppujen lopuksi hän näkee yhden syy taantumukseen siinä, että puolueemme on hyväksynyt yleisäänestyksen konventionin sijalle. Yleisäänestyksellä voidaan tehdä päätöksiä ja hyväksyä ohjelmia ja julistuksia, jotka joku pienempi komitea on laatinut, mutta yleisäänestyksellä ei voida niitä korjata ja muuttaa jos ne ajetaan saada ajallaa valmiiksi. Ne täytyy hyväksyä tai hylätä sellaisina. Konventionissa komiteain työtä voidaan korjailla ja niinmuodin saada työstä mahdollisimman täydellistä.

Lee kehottaa sosialisteja ottamaan esimerkin Europan maiden tovereista, jotka vaikka niiden eläimäntaso onkin alhaisempi, siitä huolimatta pitävät puoluekokouksia joka vuosi. Täällä ei raskita uhrata viittätoista senttiä jäsenä köhden konventionin pitämiseen, vaikka sen työstä riippuu niin paljon puolueen edistys ja voimistuminen.

Tov. Leen esittämien seikkojen ohella olkoon tässä vielä mainittu, että Europan sota oli suurena tekijänä puolueen äänimäärän alentumiseen. M. m. saksalainen puolueoveri J. Koettgen asettaa sen suureksi tekijäksi. Hughesin oletettu saksalaismielisyys sai monen vähemmän tietoisin henkilön, joka normaalioloissa olisi äänestänyt sosialistipuoluetta, äänestämään Hughesia. Samalla tavalla Wilsonin liittolaismielisyys sai monen äänestämään Wilsonia. Tämän lisäksi sodan synnyttämällä valhearallisuudella on osansa myös. Raha-pakkojen kohoaminen (realipalkat ovat laskeutuneet) ja töiden väkiintuminen on aiheuttanut sen, että monet katselevat nykyistä poikkeustilaa pysyväsena otolotana.

Mutta juuri se seikka, että sota ja sen synnyttämät eri tilanteet ovat voineet näin harhaan johtaa puolueen jäseniä ja sym-patiseeraajia, osoittaa vain oikeaksi sen Leen väitteen, että kasvatusyhtiä ei ole tehty riittävästi. Syytä puolueen äänimäärän alentumiseen näinmuodin ei löydetä amerikalaisen työläisten psykologian erilaisuudesta, puolueemme ulkomaalaisuudesta ja m. s. seikoista, vaan heikosta järjestymisestä, heikosta valistus-työstä ja kurittomuudesta. Ne ovat poistettavissa vain tarmokkaasti suoraan ei tunnustavansa luokkataistelua ja kannattavansa sellaisen jäsenhakemustunnustuksen poistamista, joka estää meidät julistamasta jäseniksemme "kaikki suuren liikkeen jäsenet" (all members of the great movement). Mills usko sosialistipuolueen tällä hetkellä olevan siinä pisteessä, jossa se tulee laksemaan itselleen, joko kulmakiven tai hautapatsaan. Sanoi jäsenhakemuskortissa olevan tun-nustuksen olevan niin raakaa kieltä kuin on osattu keksiä ja vaati sen poistamista käytännössä. Harriman puheenvuorossaan tästä kysymyksestä käytti mm. seuraavan voimalauseen: "Meidän käsitsemme luokkataistelusta on haihtunut pois silloin kun hallitus ottaa haltuunsa teollisuudet" (our conception of the class struggle will have faded away when the government takes over the industries.)

"Jyrkemmän suunnan" johtomiehiä voidaan mainita Geo. Feeley San Franciscosta, keittäjä ja tarjottelijain unioni kirjuri John Altman Oaklandista, nykyään valtiojärjestön palveluksessa oleva organisaattori W. D. Patterson, Oakland Worldin toimittaja J. E. Snyder, ja San Franciscossa ilmestyvän Vorwärts-nimisen saksalaisen sosialistilehden toimittaja Max Bedocht.

Ensimmäinen tappelu luonnollisesti seurasi 1 luvun 2 pykälästä, jota "lavean suunnan" edustajat vaativat kokonaan poistettavaksi. He väittivät perussääntöjen olevan vain työ-ohjelman, jossa puolueen tarkoituksena on määrätteleminen on tarpeetonta. Selittivät, että se voidaan, paremmin tehdä vaaliohjelmassa, jos se on välttämätöntä.

Äänestyksessä tarkoituksena oli saada kokouksen "radikaalisten" muutoksistaan, "lavean suunnan" edustajat jatkuvasti joutuivat häviölle. Kaikkia tärkeimmistä tapauksista toimitettiin nimihuuotoäänestykset, joihin edustajat kannat tulivat jatkuvasti joutuivat häviölle. Kaikkia tärkeimmistä tapauksista toimitettiin nimihuuotoäänestykset, joihin edustajat kannat tulivat jatkuvasti joutuivat häviölle.

Väitteillä nykyään käytännössä olevasta jäsenhakemuskortista, jossa henkilö joutuu tunnustamaan luokkataistelun ennen kuin hyväksytään sosialistipuolueeseen jäseneksi, käytettiin kynnemämielentuloista puheenvuoroja. Yksi nykyisen p. komitean jäsenistä, hyvinvoimainen Mrs. Mollie Bloom Flagg

ja ulkomaalaisille työläisille, kuin huonosti ja hatarasti järjestyneenä lausua suuria sanoja suurista kysymyksistä.

Ja loppujen lopuksi hän näkee yhden syy taantumukseen siinä, että puolueemme on hyväksynyt yleisäänestyksen konventionin sijalle. Yleisäänestyksellä voidaan tehdä päätöksiä ja hyväksyä ohjelmia ja julistuksia, jotka joku pienempi komitea on laatinut, mutta yleisäänestyksellä ei voida niitä korjata ja muuttaa jos ne ajetaan saada ajallaa valmiiksi. Ne täytyy hyväksyä tai hylätä sellaisina. Konventionissa komiteain työtä voidaan korjailla ja niinmuodin saada työstä mahdollisimman täydellistä.

Lee kehottaa sosialisteja ottamaan esimerkin Europan maiden tovereista, jotka vaikka niiden eläimäntaso onkin alhaisempi, siitä huolimatta pitävät puoluekokouksia joka vuosi. Täällä ei raskita uhrata viittätoista senttiä jäsenä köhden konventionin pitämiseen, vaikka sen työstä riippuu niin paljon puolueen edistys ja voimistuminen.

Tov. Leen esittämien seikkojen ohella olkoon tässä vielä mainittu, että Europan sota oli suurena tekijänä puolueen äänimäärän alentumiseen. M. m. saksalainen puolueoveri J. Koettgen asettaa sen suureksi tekijäksi. Hughesin oletettu saksalaismielisyys sai monen vähemmän tietoisin henkilön, joka normaalioloissa olisi äänestänyt sosialistipuoluetta, äänestämään Hughesia. Samalla tavalla Wilsonin liittolaismielisyys sai monen äänestämään Wilsonia. Tämän lisäksi sodan synnyttämällä valhearallisuudella on osansa myös. Raha-pakkojen kohoaminen (realipalkat ovat laskeutuneet) ja töiden väkiintuminen on aiheuttanut sen, että monet katselevat nykyistä poikkeustilaa pysyväsena otolotana.

neen sen seikan puoluetuomintaa järjestäessään ja jokainen puolueen jäsen auttaa sitä saamaan puolueen jäsenmääräänsä nähden voimakkaammaksi ja jäseniä tietoisiksi, että he puhuvat vain puolueen kautta yhtenäisenä joukkotahtona. Raiv.

SIELTÄ ja TÄÄLTÄ

Kootkaa murut, ettei mitään hukkuisi

New Yorkin kermakerroksen näkökaset ovat saaneet uutta touhua al-hetta. Täällä kertaan he ovat puolestaan esiintyneet työläisäideille neuvonantajina, selittäen että näkkäkapinot ei olisi sattunut, jos työläisvämmot olisivat olleet ammattitaitoisia. Ja kaikki mitä niiden olisi tarvinnut tehdä, olisi ollut—leivänmurusten käyttäminen!

Miten yksinkertainen näitä yhteiskunnalliset kysymykset sentään ratkeavatkaan kun vain on joku, joka niitä ratkoo!

Kunhan nyt vain saataisi kaikki näkkäiset tietoisiksi siitä, miten leivänkuoria—muruja—olisikäytettävä, niin näkkäkapinain syyt olisivat poistut. Onhan New Yorkin kuvernöörin selittänyt, että kukaan ei tule näkemään näkkää, sekä että on nar-maista puhua sellaista että kenenkään olisi pakko olla nählissään. Kansan on vain syötävä sitä mitä se voi syödä.

Siinähän se onkin. Muuan herrasmies selitti näkkiintyneelle Ranskan vallankumouksen aikana, että hänen puolestaan ne saivat syödä vaikka heiniä. Mutta muutama ajan kuluttua oli herralla itsellään heinätukko suussa. Näkkäiset halusivat saada havainnollista opetusta. Toivottavasti ei kuvernööri Whitmanin neuvoo tulla sillä tavalla toteuttamassa.

Muuan kovasti hajuvesille haiveva naikkonen oli kerran huomannut New Yorkin itiosassa, miten eräissä jättekannassa oli ollut kokeneiden leivän-puolikas. Mitä kaikkea saattaakaan tulla "tutkijan" silmiin! Ja siitä saatiin ajatus perustaa ammattiope-tuskoulu työläisäideille, jolle opetta-maan, miten olisi meneteltävä sen ikäkannusta onkitun leivänpuolika-kannassa, ja poistettava leipäkannat.

Luonnollisesti eivät sellaiset pikkuseikat, kuin että hienoston hotelleissa tyhjenneet suuret määrät mitä parhainta ruokataivaraa likaviemäreihin, herätä mitään huomiota. Ja mikä pitäisiikään niiden herättää, eihän hienostolla ole mitään hätää. Köyhäistähän on kysymys, köyhille on siis opettava, miten tulee elää. Sehan se on kaikkien säästäväisyys-apostolien saarnatekstinä.

Mutta kaikilla jaloilla pyrinollilla ovat vihollisensa. New Yorkin näkkökasetin vaivattavat että muuten olisi kaikki palkollaan, mutta opetus-kursseilla puuttuu oppilaita, puuttuu työläisäitejä. Miten vaikealta mahtaneekaan tuntua hyväntekijän mielestä sellainen väärinymmärrys. Kun

sittelemättä kun kokous loppui. Helmik. 19 p:n istunto alkoi täsmälleen kello 9. Ensimmäiseksi valmistettiin yöllä kesken jääneet perussääntö. Perussääntöjen VIII lukuun, jossa määrätellään, että "valtiokomitean muodostaa yksi jäsen jokaisesta kongressimympäristä ja yksi liisäjäsen jokaista 200 jäsentä koh-ti jne.", hyväksyttiin muutettavaksi sellaiseksi, että valtiojärjestön jäsenistö jaetaan yhdeksään suureen teollisuusluokkaan ja kukin luokka joutuu nimittämään ja valitsemaan omasta joukostaan yhden jäsenen toimeenpanevaan komiteaan. Tämän ehdotuksen teki "jyrkemmän suunnan" edustaja Patterson. Useat "jyrkemmän suunnan" edustajista epäilivät suunnitelman käytännöllisyyttä, mutta olivat suostuneita antamaan häviölle joutuneille vastustajilleen tässä tapauksessa ko-keilemisen mahdollisuutta, näh-tävästi yleisen sopusoinnun säilyttämiseksi, "lavean suunnan" edustajat kun jatkuvasti kiivas-telivat, että heille ei enään jää minkäänlaista tilaa sosialistipuolueessa.

Yksi seikka, joka näytyi saattaneen "lavean suunnan" johtomiehet täydellisen epätoivoon par-taalle, oli Dakotassa hiljattain tapahtunut non-partisan-liiton vaalivoitto. Liiton selitettiin siellä tarjonneen maanviljelijöille pikaisia parannuksia ja omistuneen heti seuraavissa vaaleissa ratsastamaan valtaan, ja samalla "pyyhkäämään" sosialisti-puolueen pois näyttämöltä. Siis he perussääntömuutoksillaan saivat yleisäänestysesityksillään sa-noivat painostavansa lähempää yhteyttä sosialistipuolueen, uni-

olis valmis antamaan oppia niinkin vähäpätöisessä tehtävässä kuin leivänkuorien käytössä, niin sitäköän ei ymmäretä!

Sietäisi jonkun näkkäisistä käydä selittämässä, sillä herrasmiehet eivät ole nähtävästi huomanneet sitä, että työläisäideillä ei taida olla edes leivänkuoriaakaan ja siksi he mahdollisesti ovatkin katsooneet tarpeettomaksi käydä hakemassa oppia sellaisen aineisten käyttämälle, jota heidän kottalouduksaan ei hinnan kalleuden takia voida käyttää.

Annos täältäkin

Toimeenpaneva komitea on saanut lisäiset nuheet itäpiirin piirikärä-jiltä siitä, että ei ole antanut kylliksi järjestäjävoimia itäpiiriin. Vieläpä selittävä, että siellä ei ole saatu sitäköän osaa mikä sinne olisi kuulunut. Mene ja tiedä mitä siellä on saatu ja mitä sinne on kuulunut, mutta täältäpäin katsottuna näyttää menettelytapa koko lailla kieroita länsipiiriä kohtaan. Mikälä saa luot-taa Raivajassa olleisiin matkasuu-nitelmiin y.m. luennottajiin ja org-aniseeraajiin edelläkävijöihin, niin niitä on siellä liikkuun kuin viikkö-kiln kissoja, mutta mahdollisesti niille ovat itäpiiriläiset maksaneet palkat. Mutta mitenkäs täällä länsipiirissä on laita?

Kun toimeenpaneva komitea huomaasi, että tännekin saadaan taas luennottajia monen vuoden jälkeen, niin riensivät ikäänkuin tunnonvai-voissa päästämään sen pois ja lähettämään—itäpiiriin.

Sellaista se on se tasapuolinen toiminta toimeenpanevalta komitealta. Mutta antolleen se rahaa vaalitaiste-luun? Antoi se vähän, mutta kuinka kaunon sillä olisi voinut pitää täällä luennottajia? Ei kunnolleen paria edes koko kuukautta vaalien edellä. Mitä sellaisella agitatioilla on merkitystä täkäläisissä oloissa.

Saattaa olla, että itäpiiri ei ole saanut kylliksi, mutta totta on, että länsipiiri on jätetty vallan lapsipuolen asemaan viime vuoden aikana. Ja sellaista sai tapahtua ahtana jolloin täällä olisi tarvittu mitä kipeim-moin kunnollisia puhujia. Täällähän ovat harmaat mellastaneet ja repineet ainakin niin paljon kuin missään muussa piireissä ja mellastavat palkkojen edelleen, jätellen on heikoin piiri-järjestö, joten, täällä sitä olisi tarvittu yleisjärjestön apua, mutta toimeenpaneva komitea ei sellaista välittänyt. Se antoi harmaitten viedä haalit ja muut omaisuudet tekemättä mitään sen estämiseksi, ja nykyinen toimeenpaneva "käiri päät" sillä että otti pois ainoksin toivon saada puhujaa tänne länteen.

oiden ja maanviljelijöiden kesken pelastaakseen Californian sosialistipuolueen dakotalaisten kottalolta.

Kongressinissa hyväksytyt perussääntö alistetään vielä valtiojärjestön jäsenistön yleisäänestyksellä vahvistettavaksi. Koska kokouksella oli vielä sääntöjen hyväksyttäväksi tyttymätön vähemmistö, niin tälle vähemmistö myönnettiin oikeus laatia sääntöehdotuksia ja alistaa ne yleisäänestykselle samalla kertaa kun kokouksen hyväksymätkin sääntöt menevät äänestykselle. "Lavean suunnan" johtomiehet kuitenkin sanoivat alistavansa noudattamaan kokouksen päätöksiä eikä vaativansa ehdottamaan "radikaalista" muutoksia yleisäänestykselle kun kokous oli ne kerran hyllynyt, joten niitä ei tietysti tule äänestykselle.

Kun perussääntöt saatiin loppuun saakka tarkastetuksi, otettiin esille aikaisemmin kesken jätetty kysymys equity-tax-yleisäänestysesityksestä, jolle nimensä muuttaneet "singletax-erit" hakivat sosialistipuolueen tunnustusta.

Keskustelun aloitti Oakland Worldin toimittaja, tov. Snyder, väitteen ensin equity-tax-ehdotuksen ristiriitaisuuksiin siihen verotusluonnitelmaan, nähden, jonka kansallinen sosialistijärjestö hyväksyi vuoden 1916 vaaliohjelmaansa, ja jossa väitti olevan riittävästi määrätelmää verotuskysymyksestä. Snyder vastusti equity-tax-esityksen tunnustamista ja ehdotti sensijaan, että kokous antaa tunnustuksensa kansallissääntöjen vaaliohjelmassa olevalle verotusluonnitel-